

Wot Božeho bječja a jeho wožebnoszjow.

1.

Nun freut euch, lieben Christen.

Njett weſelcje ſo, kſcheſjenjo, mi chzemj wſchitzj ſpjewacj wot Kneſa Boha naſcheho, ſo jeho nadži džiwacj: ſchto Boh ſam na naſ waził je, kak wele kraſnej' dobroth nam hubenym je ſežinił.

2. Ja ſleho ducha wotrocžk bjech a wot tej' ſmercjje jath, me w noz' a wodnjo drjesche rjech, pod Boži njew bjech daty, ja pſchezo lobje ſapanych a ſ teho ſleho neſtanych, rjech bje me wſchu- džom wobdał.

3. Te ſkutki ničjo neplacja, wſcho ſ nimi darmo bjesche, frej wola dobroh' nežada, ta jeno na ſle džiesche, ton rjech me jara tycchesche, ſmercj na mni khudym knežesche, ja k heli dyrbjal panycz.

4. Duž Bohu žel wot wjecznoszje tej' mojej' miſy bjesche, ſo dopomni ſwoj'i luboszje, mi ſaſo pomhacj

chysche, won ſtwoju wotznit wutrobu mi hubenemu wo- tančnu, najljeſſche na mine waži.

5. Won džesche k ſtwojom' Ssynewi: Čaſ ſada moju nadu, dži na ſemju, moj naſlubſchi, daj khudym ſbož- mi radu, jim pomhaj ſ rjeschnej' ſtyſknoszje, wedž jich ſ tej' ſmertnej' horkoſzie, ſo ſ tobu živi budža.

6. Ton Ssyn bje Wotzu poſkuſhny, won na ſemju hev pſchidje, wot cziſtej' knežny podjaty, rjech nebje- we nim nidže, tu bojsku mož won potaji w tej khudej člowſkej ſlaboszi, toh' czer- ta chysche jimacz.

7. Won džesche ke mni: Džerž ſo me, njett dyrbí ſo czi radžicj, ja wſhon ſo podam ſa tebe, chzu na moj klin cze ſadžicj, laj, ja ſym twoj a ty ſy moj, džež ja ſym, tam ty ke mni poj; ſchtu može naju dželicj?

8. Mi roslecz budža moju frej, to žiwenje mi rubicj,